

M. Antònia Font i Gelabert, sindicalista i lluïtadora incansable per la llengua catalana

Joan Lladonet i Escales, coordinador de Pissarra

M. Antònia Font i Gelabert. Llicenciada en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona. És professora de Llengua Catalana i Literatura de secundària i mare de dos fills. Ha estat professora associada a la UIB on ha impartit l'assignatura Formació Rítmica i Dansa als estudis de mestre. Ha fet

els cursos de doctorat de Ciències de l'Educació. Fa deu anys que treballa a l'STEI Intersindical. Durant cinc anys ha estat al capdavant de la secretaria d'Ensenyament Públic. És la presidenta de la Junta de Personal Docent no Universitari de les Illes Balears i a l'actualitat té la responsabilitat de la secretaria de Política Educativa i Normalització Lingüística. Forma part de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català- Illes Balears, de la Plataforma Ciutadana Gent de Marratxí i de l'acabada de crear Assemblea Nacional Catalana de Mallorca que aviat serà Assemblea Nacional Catalana de les Illes Balears.

Des que el Partit Popular va accedir al Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'ha multiplicat la feina a l'àrea de Normalització Lingüística del Sindicat. Explica'ns una mica com te n'has sortit per posar tants de projectes en marxa i realitzar tantes accions a favor de la llengua catalana i per a contrarestar el mal que li feia el Govern.

Jo crec que s'ha fet el que tocava. Ser alliberada sindical comporta una gran responsabilitat, la de representar i fer sentir la veu dels nostres companys

i companyes, la de respondre les agressions que es facin als drets socials i laborals, la de defensar el model d'escola i de societat que volem i la de conscienciar la gent de les injustícies i demanar-li un compromís i una actuació per caminar junts cap a una societat més justa per a tothom. Històricament la nostra nació a diferents parts del territori ha viscut fets importants i greus i sempre hi ha hagut algú que ha treballat per la seva pervivència. Ara ens toca a nosaltres. Som a un moment històric important i hem d'anar ulls espolsats i fora son. Com deia en Lluís Companys: "Totes les causes justes tenen algú que les defensi. Catalunya, només ens té a nosaltres" He

tengut la sort de tenir molts bons mestres, un d'ells, don Jaume Albertí, de Banyalbufar, ja en temps d'en Franco, era un defensor del català a Mallorca i a més a més ens deia "cada dia amb renovat entusiasme..." La meua feina és aquesta i ara no toca estar cansada. Caminar, reflexionar, parlar, ballar, dormir... i llegir, organitzar, coordinar accions, plantar cara, posar peu fiter. Jo sempre dic que al sindicat hi som per fer tanta feina com el qui en fa més a un centre educatiu. La feina la feim entre tots i totes!

Tanta feina ha comportat que no ha quedat més remei que crear una nova secretaria que es dirà de Política Educativa i Normalització Lingüística. Aquesta secretaria estarà sota la teua responsabilitat. Quina serà la tasca principal que es durà terme durant els propers quatre anys?

Les persones que varen crear aquest sindicat, ja fa més de 30 anys, després de la dictadura militar franquista, ja tenien molt clar que s'havia d'assumir la lluita pel restabliment dels drets de la nació, la llengua i la cultura catalana a les Illes. Afortunadament aquest és un dels trets importants del nostre sindicat, com ho és la defensa dels drets laborals i la millora de les condicions de feina de tots els treballadors i treballadores, la preservació del medi ambient, la igualtat de drets de la dona, la dinamització dels moviments socials... Fa un temps creàrem la Comissió de Normalització Lingüística dins el sindicat i al darrer Congrés l'hem volgut dotar d'una secretaria compartida amb política educativa.

Estic elaborant el Pla d'acció sindical de la secretaria que m'han encomanat, on marcaré l'actuació que pens que s'ha de dur endavant. El pla l'aprova el Plenari intersindical i hi ha descrits els objectius, els trets característics prèviament definits als nostres Estatuts i a la ponència d'Acció Sindical que ha sortit del Congrés de juny de 2012.

Tindrem en compte la situació política actual, les actuacions que posarà en marxa l'actual Govern del PP, farem sentir la nostra veu i la nostra posició i esperam que els centres de treball i la societat en general tingui la maduresa suficient per no col·laborar en el genocidi cultural que pretén el Govern actual, elegit pel 20% del cens electoral de les Illes.

Durant el juny d'enguany anares a Estrasburg representant l'STEI Intersindical, juntament amb Magdalena González, que representava l'Assemblea de Mestres i Professors en Català, per presentar un memorial de greuges que el govern de les Illes Balears està causant a la llengua pròpia, la llengua catalana. Com va anar aquesta acció?

Gràcies als esforços i als contactes de na Magda, aconseguírem que ens donassin dia i hora per anar a explicar davant l'Intergrup de Minories Ètniques i Nacionals, els atacs i la vulneració dels drets que, per part del Govern de José Ramón Bauzá del Partit Popular, rep la comunitat lingüística catalana de les Illes Balears. Preparàrem els textos per als parlamentaris de l'Intergrup ja que volien disposar d'informació abans de la trobada amb nosaltres. I anàrem allà a explicar el que passa a les Illes, els atacs que patim, la supressió del requisit de català a la funció pública, la falta d'iniciatives i campanyes per a la promoció de l'ús social del català, la ruptura del consens que en matèria de normalització lingüística hi havia hagut des de la transició democràtica, la deixadesa del Govern en les responsabilitats que l'Estatut d'Autonomia li atorga com a llengua pròpia, i la resposta ciutadana davant aquestes injustícies. La vaga de fam dels Jubilats per Mallorca, la manifestació de les 50.000 persones pels carrers de Palma, a Mallorca. Les lectures continuades, les caminades sonant la xeremia, les sonades a diferents illes, la campanya "Enllaçats pel català" que ha tengut el suport majoritari de la comunitat educativa i de la resta d'entitats i d'organitzacions... i la denúncia que si s'ataca la llengua a una part del territori, això afecta el seu conjunt.

L'acció al Parlament Europeu d'Estrasburg es va fer com a última etapa d'una sèrie d'accions que ens havíem programat. Primer férem una declaració d'intencions que plasmàrem al Manifest de Cura dia 1 d'abril de 2012 i que llegírem allà dalt al cor de Mallorca. La intenció era fer conèixer el problema davant la comunitat internacional i fer visible el conjunt del País, ja que si s'afecta la llengua a una part del territori això afecta la seva globalitat. Per tant, després de Cura anàrem al Principat de Catalunya per Sant Jordi, després al País Valencià i finalment el mes de juny anàrem al Parlament europeu, a la seu d'Estrasburg.

Quina llengua féreu servir i què en traguéreu d'aquesta compa-reixença davant l'intergrup de minories ètniques i nacionals?

Vàrem poder parlar en català ja que ens posaren traducció simultània en anglès, alemany i castellà. Vàrem aconseguir que l'intergrup acceptàs la revisió de la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, perquè pugui donar més cobertura legal a les llengües, obligui els governs dels estats a donar-los més suport, s'aconsegueixi que nous estats s'hi vinculin i compleixin allò que signin. També acordarem fer una revisió de la situació social i lingüística després d'un any. Finalment trobarem convenient fer arribar una carta al president Bauzá recordant-li que l'Estat espanyol ha signat la carta europea i que ell i el seu Govern incompleixen el punt que parla de promoure la reciprocitat en la recepció de les TV públiques que tenen la mateixa llengua. També li demanarem que no rompés el consens que en matèria de llengua catalana s'havia mantingut des de feia més de 25 anys i li recordarem les obligacions i responsabilitats que li atorguen al Govern les lleis internes, com la Constitució espanyola i l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la protecció i desenvolupament de les llengües dins els seus territoris.

Aquesta carta de l'intergrup va arribar a les Illes?

Sí. Va arribar el dia abans de l'aprovació de la modificació de la Llei de Funció Pública que lleva el requisit de la llengua pròpia de les Illes, el català, als funcionaris de la Comunitat Autònoma. Aquest Intergrup del Parlament Europeu, dies després, també va enviar una carta a Francois Hollande, nou president de l'Estat francès, per recordar-li que al seu programa electoral havia parlat del reconeixement dels drets de les altres llengües de l'Estat francès com són: l'occità, el bretó, el català, el basc, l'alsacià. El president contestà a l'Intergrup dient que compliria allò que havia promès. No tenim constància que el nostre president hagi contestat la carta dels eurodiputats de l'Intergrup. El toc d'atenció ja l'ha rebut. Nosaltres volem que aquests fets, que consideram agressions al poble illenc, a la comunitat lingüística catalana, quedin a la vista de tothom i, com que volem que

s'aturin, creim que no poden passar despercebuts davant la comunitat internacional. De totes maneres, nosaltres férem saber al president del Parlament Europeu, Sr. Martin Schultz, que anàvem a Brussel·les, per si ens podia rebre i ell en català, ens contestà que n'està assabentat i que ell farà tot el que pugui per la llengua i la cultura catalanes.

El missatge que volguérem deixar clar era que volem ser rescatats de les desigualtats socials i lingüístiques, no només és important l'economia. Volem la igualtat de drets de les comunitats lingüístiques d'Europa, això passa per l'oficialitat de la llengua i l'obligatorietat del seu coneixement als territoris on és llengua pròpia.

Quina seria la vostra recomanació als afiliats, afiliades i simpatitzants de l'STEI Intersindical perquè millori la situació de la llengua catalana a les Illes?

Ui, moltes... Primer tenir clar qui som i quin és el nostre país. Som catalans i el nostre país és tot el territori on quan dic bon dia em contesten bon dia, som Països Catalans. Tenir clara la pròpia identitat i acceptar-la és vital. Ens dóna seguretat, claredat i sobretot dignitat. La dignitat ben incorporada és molt mala de tombar. Hem de saber qui som per anar pel món.

Convé parlar en català sempre com a acte de normalitat. Aguantar. Resistir. Mirar endavant. Aixecar-nos de matí. Saber on anem. Treballar, riure, compartir i intentar ser feliços i felices. □